

Underbilag 3.

(2) i procent af (1).

	1970		1971		1972		1973		1974	
	A	B	A	B	A	B	A	B	A	B
Belgien . . . a)	16,8	13,5								
Danmark . b)	21,2		20,5		22,8	22,1	23,1	22,5	24,1	23,5
Frankrig	16,2		16,5		16,6		16,7		16,8	
Holland	14,1	12,1	14,4	12,4	14,8	12,8	14,9	12,9	15,1	13,2
Italien	13	10,6	13,5	11,1	14	11,6	14,2	11,9	14,2	11,8
Luxembourg .	10,1	9,2	9,9	9,1	10,1	9,2	10,1	9,3	10	9,2
Storbritannien	17,5	17,1	18,3	18						
Tyskland										
(Forbundsrep.)	13,6	11,2	14	11,6	14,6	12,1	14,9	12,5	15,7	13,1

Kilde: »Eurostat«, årbog 2-1975, udgivet af Kontoret for De europæiske Fællesskabers officielle publikationer.

Noter: a) For hele den beskæftigede del af befolkningen er benyttet en ny talserie fra 1974.
b) Tallene før 1973 er ikke helt sammenlignelige med tallene for de senere år. For 1971 indbefatter tallet 28.400 arbejdsløse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om handel med gødning og grundforbedringsmidler m. m.

(Lovforslag nr. L 58. Fremsat 13/10 76. Første behandling 5/11 76. Betænkning 15/12 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Glistrup (FP):

Fremskridtsgruppens drøftelser af det foreliggende lovforslag er mundet ud i, at folketinget reelt ikke har nogen som helst handlefrihed til at få noget fornuftigere ud af dette lovgivningsanliggende end det, der finder udtryk i landbrugsministerens forslag, og at folketinget reelt ikke har nogen som helst mulighed for at forkaste forslaget. Deraf må vi selvfølgelig drage den konsekvens, at vi må stemme ja til forslaget, for det er folketinget bundet til i medfør af Danmarks internationale forpligtelser i relation til EF-fællesskabet. Derfor vil fremskridtspartiet, når forslaget kommer til tredje behandling, stemme ja.

Men det giver jo unægtelig anledning til refleksioner, at vi inden for nu dette område, i næste uge eller til næste år måske inden for

nogle andre områder, er afskåret fra her i folketinget at opfylde den pligt, som grundlovens regler om, at vi har den lovgivende magt, pålægger os, men at vi bare er reduceret til at være et ekspeditionskontor. Selvfølgelig kan det i vidt omfang ikke være anderledes, når vi nu engang har indmeldt os i EF, men vi kan dog inden for det danske nationale område forsøge at få tingene til at glide, så vi i hvert tilfælde bevarer en vis mulighed for, at folketinget og de af vælgerne indvalgte partier reelt kan tage stilling til sager af denne karakter.

Her er det jo unægtelig at markedsudvalgets arbejdsmetoder kommer i fokus. Situationen er den, at mens en hvilken som helst ændring af dansk lovgivning, som ikke har relation til EF-anliggender, i henhold til grundlovens bestemmelser kommer til realitetsbehandling tre gange i folketingssalen, hvor et hvilket som helst folketingsmedlem i praksis kan opnå, at forslaget bliver gransket under udvalgsbehandling, så er de sager, som kører ind over EF-maskineriet, sådan indrettet, at de altså ikke kommer til nogen realitetsbehandling i folketingssalen eller i det fagudvalg, der har med det at gøre. Derfor hviler der et centreret ansvar på markedsudvalget for virkelig at få gjort sit arbejde på en sådan måde, at lige så snart der er tale om noget, der medfører ændringer i dansk lovgivning, så sørger man for, at markedsudvalget får indrettet sine arbejds-